

møllestenen om halsen

digte

carsten ploug olsen

desperation

I

to satte herrer i aftenskumringen
de slentrer roligt af sted med hænderne på ryggen
fordybet i samtale om økonomi og fast ejendom
begge

(bindegale)

velnærede

pondus

(og voldelige)

den ene er

(min far)

én jeg kender

han er den

(mest voldelige)

blideste

og sådan

(lyver jeg)

tegner jeg dit portræt

i mit hjerte er du

(djævelen)

den første jeg husker

(sorgen)

jeg

(driver dig ud)

elsker dig

II

jeg har lige købt en ny telefon for 17 dage siden
men den har ikke ringet endnu
jeg spekulerer på om der er noget galt med den
kludder i softwaren
måske har jeg fået en virus
der er mange muligheder
så jeg surfer bare
tænk hvis nogen ringede
det kunne være en fejl
forkert nummer
tænk hvis jeg er

(forkert)

den rigtige kvinde på det

(forkerte)

rigtige sted på det

(forkerte)

rigtige tidspunkt

tænk hvis jeg vidste

(hvem du er)

noget

velkommen her i parken
stedet med den bedste underholdning hvor folk har det sjovt
opsvinget har bidt sig fast
sammen tager vi endnu en tur i karussellen op og ned
denne hellige lektie skriver jeg
jeg vil elske og ære dig i medgang
hvis du kommer til eksistensens rand og overvejer at springe
så giver jeg dig et diskret puf
forvent ikke barmhjertighed
forvent grusomhed og fordømmelse
opsvinget har bidt sig fast
tag med på endnu en tur op og ned
drøm din drøm om velstand magt penge og sex
gå din søvngang og stødt vore soldater
der kæmper for din drøm til døden for døden

og for at ingen skal vække dig sov sødt
denne hellige lektie skriver jeg
de sidste dages hellige marcherer overalt
opsvinget har bidt sig fast
den usynlige hånd som sikrer din drøm
er den samme som den der puffer dig hvis du i fortvivlelse overvejer at springe
forvent ikke barmhjertighed og tilgivelse og medfølelse i den yderste smerte
forvent løftede øjenbryn og irritation over dit spørgsmål om liv
en sten i skoen er dit spørgsmål
jeg vil elske og ære dig i medgang
hvis du falder er jeg væk inden du rammer bunden
opsvinget har bidt sig fast
velkommen her i tivoliet
stedet med den sublime underholdning
stedet hvor folk har det sjovt
endnu en gang tager vi turen op og ned
træk et lod i tombolaen
det er helt tilfældigt om du vinder eller taber
og det er retfærdighed frihed lighed og broderskab
verden brænder
hen over aftenkaffen
men eftersom det altid har været sådan
og ingen kan forestille sig at det kan være anderledes

(med tilgivelse)

så tager vi endnu en tur i rutsjebanen op og ned
hov hov ikke skubbe
velkommen i tivoliet
stedet med den førsteklases underholdning hvor folk vil underholdes
med de fortabtes skrig

nå men anyway
spøg til side nu til noget sjovt
som trommeslageren i vores gamle rockband
earl grey
benny sagde og lavede en hvirvel
og så lo vi

ellers var vi dødsens alvorlige
14 år
vi havde farvet håret gråt
og følte fuldt ud livets tyngde
og ingen skulle fanme nosse rundt med os
så stod den på flade ad libitum
nå men altså
jeg var på vej til fastelavnsfest med sofie min datter
da jeg ser store michael
som jeg ikke havde set i 32 år
og som tiden dog går
komme spurtende hen ad fortovet
og to sekunder efter min gamle psykiater på hvinende dæk
ville jeg have sagt hvis han havde været i bil
men også han i fuld spurt på apostlenes heste
og med ansigtet fortrukket i vrede
med blikket fikseret på flygtningen et par meter væk
men jeg fik ikke tid til at fordybe mig i minder om store michael
som vi ærbødigt kaldte ham
og alt det fis vi lavede
for nu trak sofie mig i ærmet
hun ville skynde sig hen til festen
og var dødspændt og lidt angst
med et smil i hele kroppen
for kunne hun slå tønden ned og blive kattedronning
eller dronning
jeg tager hendes hånd
den føles som en fugleunge
og jeg er ved at tude af lykke
ikke som dengang hendes mor og jeg gik fra hinanden
og hun mistede og ikke kunne tåle at miste
jeg kommer til at tænke på dét
og da hun ser op på mig og smiler
føler jeg gråden vælde op
men jeg skjuler det
og klapper med hånden på lommen med pillerne
og alt der skulle have været anderledes

jeg tænker:
vi er alle menneskeædere
og jeg tænker på den vind der undslap majbritt
da jeg sagde at jeg gik
jeg tænker
hvorfor
jeg kender ikke svaret
jeg tænker
et blinkende brølende ensomt helvede jeg er fanget i
jeg tænker
inverteret sadisme og pis mig i øret
sofie tåler heller ikke bull shit
hun vil bare have en far
og tæppet der går ned
og længslen efter en chance til

I

vi troende
labber frelsen i os som mælk fra de hellige skrifter
vi finder en klynge at synge med
og sangen stiger til himlen
og jeg tænker mig at Gud må holde sig for næsen
omkvædet:
fanden tage de ikke-troende
fanden tage de troende
fanden tage de andre
jeg tror på
gud
darwin
kioskdamen
cirkus benneweis
jeg, den retfærdige
leder efter en bog der er tung nok til at smadre dig
jeg, den rene

kaster den første sten
av, for satan
jeg fik noget tungt i nakken
hjælp!

II

angsten for djævelen i mit indre:
mig selv
derfor har jeg altid kun været en halv mand
eller ingen
på vild flugt fra mig selv

at miste

I

to agern lægges i samme jord
gror i samme have
fletter grene og rødder sammen
pludselig
lynet slår ned
flækker træet
tilbage står en ensom forkullet stub
og skriger

II

man siger at visse steder i asien lægger de de døde ud på bjergskråninger
til føde for gribbe og andre vilde fugle
her gør de det samme ved dem der brændes af kærligheden
de levende
eller
den lille dreng i morantes himlenes alter
der opfinder et had for at beskytte sit hjerte mod kærlighedens bundløse sorg

eller

robert de niros uudgrundelige smil i opiumshulen i en gammel film

måske taxi driver

og alle dem som kærligheden gør til vrag

og alle dem der gyser tilbage for kærligheden

som for en afgrund

og alle dem som kærligheden gør til børn

hva så lillemor

jeg er lige her lillefar

og alle dem der som midaldrende må indrømme

at det de altid har søgt hos kvinder er en mor

tryghed mildhed blidhed

og alle dem der som hundehvalpe bliver ved med at hoppe op

ved et venligt blik

eller

pamuks lykkelige ægteskaber og den stille lidelse bag

i den sorte bog

og kærligheden som måske er alt dette

en uhelbredelig sygdom et narkotikum

og hjertet der aldrig aldrig finder fred

III

kærlighedens stenede helvede

kærlighedens smertefulde paradys

kærlighedens hydra

eller ensomhedens dødskulde

at kravle gennem ørkenbranden med munden fuld af grus

er at elske dig

jo dybere jeg elsker dig jo dybere er lidelsen

dit ansigt er medusas

som rotten foran cobraen

venter det dræbende hug

i min sjæl er et vilddyr
med tænder og skarpe kløer
det river mig op indefra
vrede og had
i min sjæl er adskillelsesangstens afgrund
i et hjørne sidder jeg
går jeg til paradys med sang?
gud,
jeg kommer humpende
i pjalter og med narrebjælder
tit knytter jeg næven mod dig
forbander dig og min skæbne
jeg raver som en blind og beruset
rundt om mig selv og i ring
i blinde peger jeg og siger:
her er vejen!
ja ja lad os se
sagde den blinde til den døve
går jeg til paradys?
går jeg?

damokles

I
kærlighed er værdifuld
det største der findes
og derfor er prisen så høj
hold kærlighed ud
i strakt arm
og hjertet dør
kærlighed
et argument for liv
kærlighedens smedehamre fjerner den sidste rest
af tilbøjelighed

men hvoraf denne buldren i kældre og jorden der ryster
sjælens død?

mennesker truer:

sjælen dør når den vender sig fra gud

det onde truer:

sjælen dør når hun vender sig bort.

sjælen krummer sig sammen i smerte

trækker sig fra gud og mennesker

snart bliver den en snedækket natlig skov

II

gud siger:

jeg forlader dig aldrig

hun siger

hun, hun

min inderste pine

min kærlighed

mit damoklessværd:

ingen afsked er evig

det uudsigelige, det usagte

nogle ting er så skrøbelige, flygtige, betyder så meget og dør hvis de bliver sagt

andre ting vokser til uhyrer, til svigt og forlis hvis de ikke siges

nogle gange er det mindste det største og det største det mindste

nogle gange er det mest undselige det mest værdifulde, mens tomheden larmer mest

det gode er bedre, det onde værre end det synes ved første blik

og demonstrativ kærlighed klinger så falsk

hvad hvis...?

hvad hvis

livet ikke kun er en konkurrence

og det at komme først nogle gange er at komme sidst?

hvad hvis

du først finder ud af hvad et menneske er værd

når du har mistet alt?

hvad hvis

det at ofre alt ikke er noget offer
og du er den tanke voksen?
hvad hvis
kærlighed ikke kun er et ord i skåltaler
men virkelig?

her er så stille nu
jeg kan ikke finde ud af
om det er liv eller død
her er så stille nu
mit liv
en lang tortur
her er så stille nu
vi taler ikke meget
men det er som om
vi kender hinandens tanker
her er så stille nu

Note: Alle digte i denne samling er også tilgængelige på min blog som særskilte blogindlæg. CPO
2015
